

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCÍÓ

SZABÓ JÁNOS DÁNIEL kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(30361/12. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2015. február 17.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Szabó János Dániel kontra Magyarország ügyben

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Helen Keller, *elnök*,

Sajó András,

Robert Spano, *bírók*

és Abel Campos, *helyettes szekció-hivatalvezető*,

2015. január 27-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően

az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (30361/12. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Szabó János Dániel ("a kérelmező") 2012. április 27-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Borsos T. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. kormányképviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2012. július 27-én a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1980-ben született és Szigethalmon él.

5. 2004. december 13. és 2012. április 4. között büntetőeljárás folyt a kérelmező ellen a Ráckevei Városi Bíróságon rendbontás miatt, amely időszakba beletartozott egy a Pest Megyei Bíróság által elrendelt megismételt eljárás.

A Városi Bíróság által 2010. március 29-én hozott elsőfokú ítéletben enyhítő körülményként szerepelt az eltelt idő.

A törvényszék által 2012. április 4-én (vagyis a megismételt eljárásban) hozott másodfokú, jogerős ítélet azonban egyszerűsített határozat volt, amelyben nem szerepelt semmilyen enyhítéssel kapcsolatos szempont.

A JOG

6. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt "ésszerű idő" követelményével.

7. A Kormány vitatta a panaszt.

8. A figyelembe veendő időszak 2004. december 13-án kezdődött és 2012. április 4-én zárult le. Így az eljárás körülbelül hét évig és négy hónapig tartott.

9. A Kormány úgy érvelt, hogy a kérelmező nem merítette ki a hazai jogorvoslati lehetőségeket, mivel nem terjesztett elő a büntetőeljárásról szóló törvény 262/B.§-a értelmében kifogást az eljárás felgyorsítása érdekében. A Kormány úgy ítéli meg, hogy egy ilyen előterjesztés hatékony jogorvoslati lehetőség lett volna, mivel az alkalmazása csökkentette volna az eljárás időtartamát.

10. A Bíróság felidézi, hogy ez a jogorvoslat korábban nem bizonyult hatékonynak (ld. *Barta and Drajkó v. Hungary*, no. 35729/12, § 26, 17 December 2013). Ebből következően a jogorvoslat nem alkalmazása nem róható fel a kérelmezőnek, és a kérelem a hazai jogorvoslati lehetőségek ki nem merítése miatt nem utasítható el.

11. A Kormány továbbá úgy érvelt, hogy a kérelmező elvesztette az Egyezmény 34. cikke szerinti áldozati státuszát, mivel a Városi Bíróság enyhítő körülményként figyelembe vette az eltelt időt.

12. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a szempont nem szerepel a jogerős ítéletben (ld. fentebb az 5. bekezdést). A kérelmezőre ezért nem lehet úgy tekinteni, mint aki elvesztette áldozati státuszát, és a kérelem *ratione personae* nem összeegyeztethetetlen az Egyezmény előírásaival.

13. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelem nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése (a) pontja szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatónak kell nyilvánítani.

14. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. többek között *Pélissier and Sassi v. France* [GC], no. 25444/94, § 67, ECHR 1999-II).

15. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására készítené. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel, a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

16. A kérelmező az Egyezmény 41. cikke alapján 5400 euró nem vagyoni kártérítést követelt, a felhalmozott kamatokkal együtt.

17. A Kormány vitatta az igényt.

18. A Bíróság úgy ítéli meg, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 3000 eurót ítél meg ilyen címen.

19. A kérelmező további 1640 eurót követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és

kiadások megtérítésére.

20. A Kormány vitatta az igényt.

21. A Bíróság a birtokában lévő dokumentumokra és esetjogára figyelemmel a teljes kért összeg megítélését indokoltnak tartja.

22. A Bíróság továbbá úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatónak *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes állam három hónapon belül a kérelmezőnek nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával a következő összegeket köteles fizetni:
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 3000 (háromezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (ii) a kérelmező számára felmerülő költségek és kiadások tekintetében 1640 (ezerhatszáznegyven) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2015. február 17-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77.§ 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Abel Campos
helyettes hivatalvezető

Helen Keller
elnök